

Haastateltavana

Pekka Larkela,

Suomen Uusperheellisten Liiton entinen toiminnanjohtaja,
perhepsykoterapeutti VET ja työnohjaaja

Studioliikkuva

Mikä oli ensikosketuksesi perhe- tai paripsykoterapiaan ja mitä siitä seurasi?

Kiinnostukseni perhe- ja pariterapiaan syntyi vuonna 2000 aloittaessani työn Suomen Uusperheiden Liiton täysiaikaisena toiminnanjohtajana. Työn myötä havaitsin tarpeen syventää ymmärrystäni uusperheiden erityiskysymyksiin. Perhe- ja pariterapia antoivat tähän vahvan teoreettisen ja käytännöllisen pohjan. Erikoistumisen kautta löysin struktuurallisen ja systeemisen perheterapian menetelmät, jotka soveltuivat hyvin uusperheiden auttamiseen.

Mikä oli urasi alussa pääasiallinen perhe- tai paripsykoterapian viitekehyses ja mitä ajattelet siitä nyt?

Uran alkuvaiheessa työskentelyni perustui systeemiseen ja strukturaaliseen perheterapiaan. Gestalt-instituutin hahmoterapeuttinen ajattelu auttoi minua kehittämään mallin uusperheen eri vaiheiden ymmärtämiseen ja tukemiseen. Myöhemmin, vaativan erityistason koulutuksen myötä, työotteeni laajeni moniviitekehyksiseksi – käytän eri lähestymistapoja joustavasti ja osittain tiedostamatta, osana omaa sisäistettyä ammattitaitoani.

Millaisena näet perhe- ja paripsykoterapian tulevaisuuden ja mitä sen tulevaisuudelta toivoisit?

Huoleni on perhe- ja paripsykoterapian tulevaisuudesta Suomessa. Koen ongelmalliseksi hyvinvointialueiden linjauksen, jossa ulkopuolisia palveluntarjoajia ei haluta käyttää, vaikka omilla työntekijöillä ei olisi tarvittavaa koulutusta perheterapiaan. Tämä kehitys uhkaa hänen mukaansa heikentää palveluiden laatua ja saatavuutta.

Millaisia terveisiä haluat lähettää juuri valmistuneelle perhe- ja paripsykoterapeutille, perhe- ja paripsykoterapiakoulutuksessa opiskelevalle tai koulutusta harkitsevalle?

Painotan ensikohtaamisen merkitystä terapeuttisessa työssä. Tein itse urani loppuvaiheessa kotikäyntejä nähdäkseni perhesysteemin aidossa ympäristössään ja rakentaakseni luottamusta asiakkaiden kanssa. Viestinsä opiskelijoille ja valmistuneille on selkeä: ensikohtaaminen on kaikkein tärkeintä – siinä luodaan pohja ja luottamus koko terapiasuhteelle.

Haluaisitko lopuksi vielä lisätä tähän joitakin ajatuksiasi, jotakin sellaista, mitä emme ymmärtäneet perhe- ja paripsykoterapiaan liittyen kysyä:

Lopuksi haluan esittää lämpimän kiitoksen kaikille alalla toimiville ja opiskelijoille, jotka jatkavat työtä perheiden hyvinvoinnin edistämiseksi.

Eläkkeelle jääminen on mielestäni identiteettikysymys, jonka jokainen terapiatyöstä poisjäävä joutuu käymään läpi. Miten vastaat kysymykseen, kuka minä olen nyt?